

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XIX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2011. FEBRUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * A bölcsességről * Idézetek a vendégkönyvünkből * Új esztendő elején * 2010. Évi egyházközségi statisztika * Gondolatok a mulandóságról * Himnuszunkról * Krónikánk – Hírek – Hirdetések *

ISTENÜNK MEGGAZDAGÍTÓ ÁLDÁSA LEGYEN VELÜNK 2011-BEN IS!

A radostyáni hívek az újbori úrvacsorosztás után 2010. november 7-én

Demeter Csaba, Demeter Csabáné, Kuttor Diána, Demeter Zsófia, dr. Palágyi-Deák Katalin, Várady Klára, Dobos Zsanett, Kós Rita, Kós Jenőné, Rácz Jánosné, Soós Lajos, Gyöngyösi Istváné, Papp József, Várady Gergely, Papp Józsefné Sülyi Imréné, Molnár Béláné, Miklós Ferencné, Lukács Gézőné, Koós Ferencné, Várady Zsolt Ip., Gál Gyuláné, hátul: Péter, Soós Áron, Kós Csaba, Kardos Katalin mb. gondnok, Kós Jenő, Gyöngyösi István, Bertók József, Dobos Attila, Dienes Sándor, Demeter Alex, Rácz Gábor, Üveges Ferenc (elbújt), Kuttor László, Lukács Károlyné, Kiss Richárd, Kuttor Lászlóné, Koós Bálintné, Kelemen Dániel, Czakó Gyuláné, Domán Júlia, Demeter Károlyné. A fényképet készítette: Békés Tamás

„MÉLTÓ VAGY, URUNK ÉS ISTENÜNK, HOGY TIED
LEGYEN A DICSŐSÉG, A TISZTESSÉG ÉS A HATALOM...”

(Jelenések könyve 4. rész 11. verse)

Levél az Olvasóhoz

Globálisan felmelegedőnek mondott világunkban sokan sokat fáztak mostanában ebben a hazában. A tél keményen tartja magát még mindig, de mi várjuk a tavaszi csodát, amikor újból illatfelhőket lehelnek a kibomló virágok.

Várjuk a fényt, vágyunk a napra, szeretnénk felmelegedni, nemcsak külsőleg, de szívünk fagyából, tetszhalott állapotunkból is előtörni, megmutatni, hogy élünk és létezünk gondolatainkkal, terveinkkel, megvalósítandó vágyainkkal. Megmutatni, hogy szeretetre vágyunk és szeretni akarunk. Jó lenne valami értelmeset tenni a világban, valami hasznosat embertársaink javára ugyanakkor saját örömünkre is. És mily nehéz mindez.

Sokszor bezárkózunk szívünk jégdermesztette burkába, még a világot is kizárnánk, mert érzékeny lelkünket valaha valaki vagy valami által valamilyen sérelem érte. S egyre sivárodik, sivatagosodik az emberi társadalom. Pedig nekünk kellene lelki oázisokként hirdetni a pusztulás felett győzedelmeskedő élet diadalát. S mi magunk is kiszáradunk, elveszítjük erőnket, cselekvésre kész lendületünket, és belesavanyodunk a sötét jövő víziójába. Félnünk és rettegünk, mert már nem halljuk a biztató szót. „Bizzatok, én vagyok, ne féljete!” vagy elfeledtük, amit az Írás mondott, hogy „Aki hisz énbenem, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” S a „kihez mehetnénk, Urunk, rajtad kívül” felismerés helyett keressük nagyon sok helyen a másnál fel nem lelhető boldogságot.

Kívánom, szeretett Testvéreim, hogy 2011. a lelki növekedés éve legyen Abban, akijé minden hatalom mennyen és földön. Kívánom, hogy Istentől áldott és boldog népként küzdjünk az életben, mint akik nem félnek többé, mert szívüket-lelküket kitérták az Úristen Lelkének újjáteremtő ereje előtt és megérezték a krisztusi szeretet melegét.

Radostyán, 2011. februárban

Lelkipásztorotok

„A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.”
(Péld.9:10.)

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”

(Ján.17:3.)

Olvasandó még: Példabeszédek 9:1-18.

Kedves Testvéreim! Salamon zsidó király bölcsességeinek gyűjteményéből olvastunk, hallottunk. Majd ezer évvel Krisztus Urunk születése előtt fogalmazódtak meg és jegyeztettek le örök érvényű gondolatai, melyek a Szentírásnak részét képezik. Dávid fiaként került trónra. A bölcsességet annyira szerette, filozófikus alkat lévén – hiszen a filozófia a bölcsesség szeretetét jelenti – hogy azt többre becsülte a földi gazdagságnál, evilági hírnévnél és pompánál. Istentől ezért kért bölcsességet és nem gazdagságot és hatalmat. Ismerhetjük híres döntését, amikor két édesanya között tesz bölcsen igazságot. S a gazdagság és a hatalom csak úgy ráadásaként megadatik néki, hogy még Sába királynéasszonya is felkerekedik a távoli Etiópiából, hogy személyesen győződjön meg Salamon gazdagságáról és fényűző udvartartásáról, lássa a templomot, amit épített, és felettébb hallani akarta a bölcsességet a nagy király szájából. Mert az a bölcsesség, amit szólt, nem emberi tudomány volt, hanem Istentől kapott eligazító szó, ige, mely éltet, tanács, mely visszatérít az élet útjára és mely reményt ad az összetört szíveknek. A felvett ígérésben a bölcsesség mint a balgaság is megszemélyesítve áll előttünk. Mintha egy-egy élő személyként hívogatná az embereket ez is, az is. A bölcsesség az életre, a balgaság a pusztulásba. A mai világban, úgy tűnik, mintha az életcsírákat, az isetni ige magvait gonosz és ragadozó madarak kicsipegették volna a világ életéből, és ezzel szabad lenne az útjuk mindenféle tévtanítóknak, balga és ostoba tanítások képviselőinek, akik azt mondják és harsogva tanítják, sőt beleordítják a világ süket füleibe: a lopott víz édes, a titkon való étel gyönyörűsége. Szerezd meg, és amit megszerezted, a tied. A másik nem számít. Sem ember, sem nép, sem közösség, sem Isten. A balgák és ostobák törvényeket is hozhatnak, ha hatalomra kerültek, hogy törvényesítsék magukat. A tót atyafiak Pozsonyban most azt fontolgatják, hogy minden jogukat elvegyék azoktól, akik szülőföldjükön, Felső-Magyarországon (a mai Szlovákiában) magyar állampolgárságot nyerne. Talán most is az elpusztításunk a céljuk? Ne lehessen többé magyar szót hallani Pozsonyban, Rozsnyón, Kassán ... ? Vagy magyarul imádkozni templomokban? De összeomlik a rend, ha meghal a bölcsesség.

Mi is az a bölcsesség, amiről a Példabeszédek könyve tanít? Ez – az eget és a földet teremtő Úristen félelmében, a belé vetett hitben fogan meg. Ez a kezdete, az első lépése minden bölcsességnek, és folytatódik az ő ismeretével. Isten ismerete nélkül ugyanis nem ismerhetjük helyesen önmagunkat. Isten ismerete nélkül összeomlik a világ rendje, megzavarodik a társadalom, sokak zavarosban halásznak, jogtalanul bitorolnak javakat, posztokat. De reménység szerint ez most változóban van.

Isten ismerete nélkül elvész a cél. Az ember földi léte célja, az hogy mivégre van, létezik, él és küzd ebben a világban. Mit remél, tud-e szeretni? A cél az Isten félelmében felismert örök élet megnyerése, Isten dicsőítése, gyermeki hittel való ráhagyatkozás, szeretetben embertársért való odaadó szolgálatban boldogságra vágyva leélni földi éveinket. Megismerni Azt, Aki teremtett minket, az Urat, és tőle nyert bölcsességgel napról-napra növekedni ismeretében és a szeretetben. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. S ha az ember felismeri élete örök célját, helyreáll a rend földi élte körül is. És mint aki meglelte helyét, boldog, hogy bölcsességet kapott az Istentől, mint egykor Salamon király. Legyünk mi is ilyen boldogok, s fussuk bölcs szívvel Isten örök dicsőségére kimért pályánkat! Ámen.

V. Zs.

Idézetek a radostyáni egyház vendégkönyvéből

Hamarabb kellett volna, de most, 2009. szeptember 27-én elindítjuk és újtára bocsátjuk ezt a vendégkönyvet, hogy az egyre nagyobb számban idelátogató kirándulók, turisták és vendégeink megírhassák észrevételeiket, lejegyezhessek egy-két szóban élményeiket, vagy egyszerűen csak beírassák ide nevüket. Az idén is több százan látogatták meg szent helyünket. Köztük volt Csaba testvér Déváról, Koltay Gábor filmrendező, a rozsnói polgármester, Duray Miklós a Felvidékről és még sokan mások. Ma egy hete 25 fős kerékpáros csapat lepett meg minket. Örülünk ezeknek a látogatóknak, örülünk minden emberi, jószándékú találkozásnak. Amink van, szolgálja az Úristen dicsőségét! Soli Deo gloria!

A lelkész és a gondnok

Mindig örömmel és szívesen jövök a radostyáni templomba, amely számomra a templomok templomát jelenti. Kívánom, hogy a gyülekezet minden tagja megnyugvást, reménységet és békét találjon ezen falak között és hogy a falu minden lakója magáénak érezze a templomot.

2009. szeptember 27. dr. Miklós Erika

A templom nagyon szép.

2009. október. 11. Bertók Boglárka

Itt jártam, nagyon szívélyes fogadtatásban részesültem. Köszönök mindent. További sok sikert kívánok Várady tiszteletes úrnak és híveinek.

2009. október 14. Tóth Sándor

Köszönjük a szívélyes fogadtatást, a templom bemutatását. További sikereket kívánunk.

2009. október 28. Hankó Anita

Isten gazdag áldását kérem a gyülekezet egész életére. Hálás szívvel gondolok vissza erre a legációs helyre. Köszönöm a vendégszeretetüket. 2009. karácsony ünnepén

Kiss Zsombor Botond legátus

Jó itt lenni! Köszönet a szép interjúért, kívánok erőt, egészséget áldásos munkájukhoz, hogy hitet, szeretetet adjanak az itt élőknek.

2010. január 19.

Beély Katalin (az Európa rádió riportere)

Az út örök – melyen az Úr vezet! Az áldások egyik legszebbike ezen áldott hely!

2010. február 6. dr. Radoszav Miklós

2010. Böjt harmadik vasárnapját töltöttük a gyülekezet és a lelkipásztor család közösségében. Áldást kívánunk a gyülekezet életére; a lelkipásztori szolgálatra, köszönjük a nagyon finom ebédet, a szíves baráti vendéglátást.

Gazda István esperes (borsod-gömöri) és Csernaburczky Ferenc egyházmegyei gondnok

Köszönjük a kedves fogadtatást, a templom bemutatását. További áldásos munkát kívánunk. 2010. március 17. Szimeyné Csetneki Ibolya és Gulyás Lászlóné (B.A.Z. Megyei Rákóczi Könyvtár)

2010. március 28-án ezen a helyen Fekete-Tóth Bence megkereszteltetett. Kísérje Isten életét egészségben, szeretetben.

Szülei és keresztszülei Böcsről, nagyszülei és családjuk Böcsről, nagyszülei és a rokonság Radostyánból

Hálát adok, hogy legációm alkalmával láthatam ezt a csodálatos templomot és környékét. Köszönök szépen mindent a radostyáni gyülekezetnek! 2010. május 23.

Viltskó Ádám legátus

Várady Zsolt tiszteletes úr megvendégelt minket ezen valóban szép templomban! Érdekes dolgokat tudtunk meg a történetéről, bár adódhatott volna, hogy más ügyből kifolyólag találkozzunk Zsolttal...

2010. május 24. Munkácsi Lajos és testvére, Tamás Kondórról (gyászzolókként)

Pünkösöd hétfőn látogattam el Radostyánba, hogy a harangláb és a templom építészetét kutassam. Köszönöm Várady Zsolt segítségét, mindazt, amit megosztott a széleskörű tudásából. Remélem, hogy a radostyáni gyülekezet tovább szépül és haranglába is fennmarad eredeti szépségében. 2010. május 24.

Bóka-Madarász Lívia (phd-s építész)

Nagyon köszönjük az együttérzést és a gyönyörű prédikációt. 2010. június 27.

Karácsonyi Csilla és férje dr. Nemes László Diósgyőrből

Rokonok történelmi találkozásának emlékére, szeretettel:

Weresmarthy István és Weresmarthy Ágnes Budapestről

Az új út átadása elvezetett a radostyáni műemlék templomba ismét. Köszönet a csendes percekért, a zenés áhítatért, amelyet a település minden lelki békességre vágyó lakosának tisztelettel és szeretettel ajánlok. 2010. július 29.

Köszönettel: dr. Aporné dr. Kincses Kovács Éva

Fenn a haranglábban szép volt a kilátás, nagyon szép a templom.

Nekem nagyon tetszett az egész templom, főleg a fenti (mennyezeti) festmények. De nekem legjobban a harangláb tetszett, mert nagyon szép a táj. 2010. július 31.

Császár Dénes 5. O. tanuló, 11 éves és Sárkány Mira Debrecenből

Köszönöm, Uram, Istenem, hogy ide vezéreltél bennünket unokáinkkal, barátainkkal, kedves férjemmel! Ezek azok a pillanatok, amik Hozzád emelnek lélekben, amelyek hálát éb-

resztenek a szívünkben MINDENÉRT! Nagy Gitta Debrecenből 2010. július 31.

Köszönjük a gyönyörű radostyáni szép napokat. Gazdagabbak lettünk Várady Zsolt tiszteletes úr vendégszeretetével, emlékezve szép emlékű Várady József osztálytársamra való emlékezésünkkel. Köszönjük a vigasztaló szavakat, és további szép és boldog életet kívánunk a Pitypalatty-völgy gyönyörű völgyében, erdei között. Baráti szeretettel: Laci bácsi (dr. Harangi László Budapestről)

Köszönet a személyes fájdalomhoz szóló, vigasztaló szép és igaz szavakért és a gyönyörű zsolttárokért. 2010. augusztus 15.

dr. Széchy Éva Budapestről

A legszebb gyöngyszem ez a kis pici falu!

Balázi ...

A templom a puritán tisztaságába rejti a régi kor emlékeit, szépségét, nagyszerűségét. Várady Zsolt tiszteletes úr egybeforrta lelkileg a hely nagyszerűségével. Egy nagyszerű és felejthetetlen élmény volt. Köszönettel:

dr. Zöld Károly (Főállatorvos Miskolcra) és családom

Nagyon szép és eredeti a templom, örülök, hogy láthattam. Szívesen segítenék a templom mennyezetének festményeit restaurálni! Köszönettel: Verebélyi Diána és Verebélyiné Pejkó Rita Kondórról 2010. szeptember 5.

Köszönet a kellemes élményért, amit a szép belső és a különleges orgonamuzsika jelentett. Remélem, a felújítási munkák után még büszkébbek lehetnek ősi templomukra.

2010. szeptember 28.

Jászai Péter építész (Jaterv Kft. Miskolc)

A templom nagyon szép és tiszta érzéseket keltett bennem. Az orgonajáték különösen szép élmény volt. Köszönettel: ... Edit

Ilyen szépet, ilyen szép helyen még nem halottam, láttam!!! ...

Nyíregyházáról ma itt apródonként találjuk meg, ami már nincs! .... 2010. október 9.

„Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, a szemnek láthatatlan.” Itt éreztük mindannyian. 2010. október 9.

Illésné Marcsi és Illés Angéla

„Ismerjétek meg az igazságot, s az szabadokká téssen titeket!” Wass Albert életének vezérigéjével köszöntöm a nagytiszteletű gyülekezetet! 2010. október 12.

dr. Takaró Mihály irodalomtörténész

Örülünk, hogy itt lehettünk és megcsodálhatuk e szép templomot. Köszönjük az orgonaszót. 2010. október 14.

Varga Mária Izsó Ált. Isk. tanítói Izsófalváról

Nagy örömmre szolgált, hogy e meghitt helyen járhattam. 2010. október 19.

Kedves emlékekkel búcsúzom e szerény, de ropant izgalmas munkám helyszínétől. Tisztelettel Schlachter Béla építésügyi és Igazságügyi műszaki szakértő Debrecenből

Nagy örömmel és szeretettel vizsgáltuk 2 napig ezt a csodálatos templomot. Isten áldása legyen a felújítási munkákon, hogy még sokáig gyönyörködhesseken ebben a szépségben az erre járók. 2010. október 22.

Ugrinné Zrubka Beatrix

Köszönjük a szeretetteljes fogadtatást! Minden jót kívánunk a gyülekezetnek: Erős vár a mi Istenünk! Domán Júlia és Békés Tamás 2010. november

Itt voltam legációban 2010. karácsonyán

Farkas Tibor

Köszönöm a szíves idegenvezetést Várady Zsolt lelkész úrnak, és úgy érzem, a csodák láttán, amiket itt találtam, nem idegenként térek haza. Hihetetlen kincsekkel van megáldva ez a közösség!

2011. február 8. Molnár András,
a Szent István Rádió riportere

És egy régebbi bejegyzés a honlapunk vendégkönyvébe:

Kedves Radostyániak!

2008 karácsonyán én lehettem a gyülekezet ünnepi legátusa.

Szeretném megköszönni a szeretetet, barátságot és sok sok kedvességet, amit Radostyánban kaptam az itt eltöltött néhány nap alatt. Elsősorban Nagytiszteletű Úrnak, és kedves feleségének tartozom köszönetmondással, hiszen ők vetek körbe az érkezés pillanatától egészen a búcsúzásig állandó figyelemmel és törődéssel.

Köszönöm a testvérek kedves szavait, a biztatásokat, Isten áldja meg mindnyájukat. S hogy ne csak úgy a levegőbe beszéljek, szeretném megosztani a testvérekkel azt a benyomást, általános tapasztalatomat, amit a gyülekezetben szereztem: Már az első pillanattól azt éreztem a gyülekezetben, hogy nagyon közvetlenek, és barátságosak a testvérek. Voltam már sok gyülekezetben, és csak, hogy félreértés ne essék, a legtöbb helyen kedvesek az emberek, de általában van egy kis távolságtartás. Itt viszont mindenki az első perctől kezdve úgy köszönt, beszélt velem, mintha nem három-négy napra érkezett „vendég” lennék, hanem egy nemrég érkezett gyülekezeti tag, aki itt lesz hosszú-hosszú éveken át. Úgy beszéltek velem, mint egy befogadott testvérrel, aki a közösség tagja. Ez a közösségérzet nagyon sokat jelentett számomra, köszönöm a testvéreknek. Közhely, de mégis megírom, hogy valóban szinte családként működött a gyülekezet, s ezt nagyon köszönöm, hiszen messze a saját, vér szerinti családomtól, mégis úgy karácsonyoztam, hogy a családommal voltam, a lelki családommal. Köszönöm ezt a gyülekezetnek, Tiszteletes Úrnak és Tiszteletes Asszonynak, és nem utolsósorban Klárikának és Gergelynek!

Áldott karácsony volt, kívánom, hogy az újév is áldott legyen a gyülekezet minden tagjának!

Szeretettel: Bedekovics Péter Pál,
Radostyán 2008 karácsonyi legátusa

Ismét eltelt Isten kegyelméből egy esztendő

Adjon az Úristen békességet
ennek a világnak
és töltsse meg az emberek
szívét is békességgel.

Ami rossz volt, és szomorú
a múltban, az feledtessék el.
De ami jó volt és szép,
annak maradjon emlékezete
örökkön örökéig.

Legyen az Úristennek hála
és köszönet a múlt esztendőért
...s újat, ami most kezdődött el,
ajánljuk hát az Ő kegyelmébe.
Mert Őbenne vagyon
minden bizodalmunk.

Ámen.

(Wass Albert)

Ha február hóban se hó, se fagy, se szél,
Húsvétkor majd annál keményebb lesz a tél.

(népi mondás, bizonyára évszázados megfigyelések, tapasztalatok alapján)

A keresztyén ember tudja:
Mind szél, mind eső az Úr kezéből jő.

A Radostyáni Református Egyházközség 2010. évi statisztikája

Megkereszteltünk: 1 fit, Fekete Bencét Böcsről; **konfirmáció nem volt** 2010-ben; **esküvő sem; eltemettünk:** 8 fit, 3 nőt, összesen 11 főt, ebből szentpéteren 1 főt, Kbarcikán 1 főt: név szerint: özv. Vadnai Ferencné Lukács Emilia 87 é., K. Koós Bálint József 60 é., Székely József 48 é., Szabó Géza 62 é., özv. V. Lukács János 81 é., özv. Vágó Jánosné Pucsk Judit 78 é., özv. dr. Karácaonii Jánosné Ungvári Mária 88 é., Tóth Sándor 63 é., Györfi Derenkó Gyula 85 é., Kiss János 56 é., Besenyei Zoltán 51 é. testvéreinket.

Úrvacsora hatszor volt. A szent jegyeket adták: böjtre: Demeter Csaba és családja (16 fi, 23 nő, összesen: 39 fő), húsvétra: Gál Gyula és családja (18 fi, 36 nő; 54 fő), pünkösdre: özv. Koós Bálintné (14 fi, 31 nő; 45 fő), újkenyérre (VIII. 22.): Hurja Zoltán (19 fi, 25 nő; 44 fő), újborra (XI. 7.): Soós Lajos és családja (14 fi, 23 nő; 37 fő), karácsonyra: özv. Dienes Sándor (17 fi, 27 nő; 44 fő). Összesen: 98 fi, 165 nő, 263 fő.

100 alkalommal volt templomi istentisztelet.

Legátus 3X volt, húsvétkor ifj. Demeter Zoltán V. é., pünkösdkor Viltskó András II. é., karácsonykor Farkas Tibor V. évesek Debrecenből.

Isten dicsőségére adományokat adtak: Lévay Józsefné Sajószentpéterről 1.000.-, Gál Gyula és családja 3.000.-, Várady Zsolt és családja 5.000.-, özv. Bata Imréné 4.000.-, Vágó Zoltán Kazincbarcikáról 10.000.-, Herczeg Zoltánné Budapestről 1.000.-, Koós Piroska nászai Böcsről 10.000.-, Karácsonyi Csilla és férje Diósgyőrből 20.000.-, Schwaitzer Jánosné Dusnokról 3.000.-, ifj. Demeter Zoltán legátus 5.000.-, Végső Gyuláné Kondórol 5.000.-, Bertók József és családja 15.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Szemán Miklós Parasznyáról 2.000.-, dr. Harangi László Budapestről 10.000.-, özv. Györfi Gyuláné 3.000.-, dr. Zöld Károlyék Miskolcra 1.000.-, özv. Demeter Károlyné 2.000.-, Végső Gyuláné 5.000.-, Varga Mária Disznóshorvátrol 1.000.-, N.N. 1.000.-, id. Szőnyi Gábor Sopronból 5.000.-, Lévay Józsefné Szentpéterről 5.000.-, Herczeg Zoltánné Budapestről 1.000.-, Király Bélák Abonyból 5.000.-, Schwaitzer Jánosné Dusnokról 3.000.-, özv. Fóris Sándorné Dusnokról 2.000.-, Végső Gyuláné 5.000.-, N.N. 20.000.-, Molnár Iván Szamosújlaokról 40.000.- szegényeknek. Összesen: 203.000.- forint.

Éves perselypénz: 422.695.- forint.

Éves egyházfenntartói járulék: 764.000.- (152 egyházfenntartó)

Emlékharangszó: I. 21. Várady Józsefnek, VII. 11. özv. Kardos Gyulánénak.

Egyéb adomány: veresegyházi ref. iskolának: Kondóval közösen 15.000.-, vörösiszap károsultjainak Kondóval közösen: 26.200.-, Gyülekezeti ház lambériázására: 50.100.-, erdélyi magyaroktatás ügyére: 3.900.-, Templomi szőnyegre: 16.500.-, kántálásból. 42.000.-.

Temetői bevétel és harangozás: 178.000.-

Várady Zsolt: Gondolatok a mulandóságról

Apáitok elfeledve,
 Fejfáik is eltüzelve,
 Porlanak némán, szótlantul
 Jeltelen hantok alatt s túl
 Földi léten, selymes réten
 E világ dolgától tétlen
 Vagy betonba öntve poruk,
 Vélitek, így lesz majd nyomuk...
 Múlóból örök... tévedtek –
 Szíveitekbe nézzetek,
 Ahová lát az Isten is.
 Az idő emészt kincset itt,

Földi és világi pompa,
 Nem lesz annak egykor nyoma,
 Mert elmúlik az évekkel,
 Vadul repülő étellel.

Adjatok hálát érettük,
 Kik porlanak némán, szótlantul
 Jeltelen sírokban vagy betonban,
 De felkelnek, kik Krisztuséi voltak,
 Mikor a feltámadás harsonái szólnak.

2010. november 14.

MAGYAR SZEMMEL

188 éves Nemzeti HIMNUSZUNK

Kölcsey Ferenc

188 éve, 1823. január 22-én írta le Kölcsey Ferenc Himnuszunk szövegét szatmárcsekei magányában. Erkel Ferenc jó húsz esztendővel később zenésítette meg. Gyönyörű költői mű e 64 sor.

A tudós irodalomtörténészek azonban nem túl gyakran emlegetik, hogy valójában miért is más ez, mint sok európai ország himnusza. Mindjárt válaszolok rá – három példával is: A németek például a Deutschland, Deutschland über alles, Über alles in der Welt kezdetű szöveget ma már nem éneklik. A második világháború után – mondjuk így – a győztes Európa tiltakozott e megfogalmazás ellen, mert e szöveg ugyebár annyit jelent, hogy Németország mindenek feletti, mindenek felett áll – az egész világon. Megmaradt Haydn gyönyörű zenéje és ma, az eredeti himnusz-vers harmadik szakaszát éneklik a németek. – Bármily hihetetlen is, de csak 1991

óta. A Szovjetunió himnusza a soha nem létező szabadságot az emberiség legnagyobb pusztítóit Lenint és Sztálin éltette évtizedeken át. A mostani Oroszországnak – mondjuk így a jogutódnak – csupán 10 esztendő a himnusza. A franciáké, az úgynevezett La Marseillaise – a vérben álló harcról szól és fegyverbe hív. E rövidke eu-

rópai példákat csak azért hoztam ide, hogy lássuk a legfontosabbat. Azt ugyanis, hogy a mi Himnuszunk nem éltet királyt, uralkodót, nem himnusza még a honszerző Árpádnak sem, az ország építő IV. Bélának úgyszintén nem, de még a diadalt diadalra halmozó Mátyást sem dicsőíti.

A mi Himnuszunk az évszázadokon át szorongatott, kétségbeesett nép IMÁDSÁGA a mi megtartó Istenünkhöz. Az irodalom tudós művelői tehát gyakran felejtik el – így emlegetni e csodálatos 64 sort. Tehát, hogy ez egy KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁG: Isten áldd meg a magyart! Amíg nem volt Kölcsey Himnusza, addig is volt a magyarságnak összetartó, kollektív imádsága, a nép ajkán őrzött énekekkel. Nem minden időszakban, nem mindig azonos belső erővel, hiszen pl. az elmúlt század diktatúrái (1919-re gondolok és az 55 évig tartó magyar bolsevizmusra) tüzzel vassal irtottak mindent, ami nem a parancsszó ideológiája szerint született. De mondom: voltak a nép ajkán őrzött énekek, pl. a Boldog-asszony anyánk, a Székely Himnusz (ne hagy elveszni Erdélyt Istenünk), a reformátusok 90-ik zsoltára: „Te benned bízunk eleitől fogva”, vagy az evangélikusok „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű Luther éneke. Tehát mindig az Isten segítségét, áldását kértük harcaink elcsüggedésünk, elnyomatásaink nehéz éveiben, vagy balsors tépte évtizedeink alatt. Ilyen Himnuszt tehát egyetlen európai nép sem mondhat magáénak, mint amilyet nekünk hagyott örökül a 33 éves Kölcsey, a szatmárcsekei szoba csendjében. A Nemzeti Múzeumban őrzött kéziratban csak egy-egy parányi javítás látható, tehát szinte ömlött a tolla alól e felséges 64 sor. Sajnos mindmáig nem védi az Alkotmány nemzeti imádságunkat, pedig rátört a sorokra maga Rákosi is az 50-es évek elején mondván: az mégsem lehet, hogy a dolgozó nép Himnusza, vagy bármely ünnepség az Isten nevével kezdődjön. Alattomos terve céljából magához kérette Kodály Zoltánt azzal a felszólítással, hogy írjon másikat, a szocializmushoz illőt. Kodály rövid választ adott az élet és halál diktátorának. Ezt mondta: ahhoz sem hozzátenni sem abból elvenni nem lehet. Kodály a fejével játszott ebben a percben, de akkor Ő már Kodály Zoltán volt, a magyar zenekultúra és művelődés világszerte megkérdőjelezhetetlen tekintélye. Rákosi nem nyugodott. Illyés Gyulát is magához intette, aki akkor a költészet, a haladó magyar gondolkodás legnagyobb vezéréként volt számon tartva itthon is, külhonban is, különösen Franciaországban. Írjon egy új Himnusz szöveget, mondta Rákosi, majd kérésünk hozzá zeneszerzőt. A felszólításra Illyés ennyit válaszolt csupán: meg van az már írva. Miért fontos ma, hogy a hamar árvaságra jutó, betegségekkel küzdő, Kölcsey mit hagyott ránk e nemzeti imában? Azért fontos, mert a Himnusz megírásának napját január 22.-ét 1989 óta a Magyar Kultúra Napjának mondjuk ugyan - ám a magyar művészetek, a kultúra a szemünk előtt silányul el vagy hever romokban. Ez az állapot kiállásra, kitartásra, s ha kell kiáltásra kell, hogy kényszerítsen minden jóérezésű, gondolkodó embert, a magyar értelmiséget pedig kötelezően. Mert látható módon megszűnt a tudás, a kultúra, az ifjúság oktatása és az Istenhit közötti sok évszázados, megbonthatatlan egység. Ez, amit mondom nem vallási, és még kevésbé templomi kérdés. Mert ott, ahol az iskolaügy, tehát a jövő nemzedékének oktatása, nevelése csak tantervi, tantermi feladat vagy egyszerűen csak munka vagy pénzkérdés, ott ezt az első számú nemzeti feladatot - elárulták! OTT, ahol nem a magyar nyelv és történelem a legfontosabb tárgy, ott a jövő sírját ássák a nemzetoktatást eláruló politiku-

sok. OTT, ahol iskolákat zárnak be, vagy síneket szednek fel politikai parancsra - mindegy, hogy milyen indokkal - ott, azokon a helyeken temetők lesznek. Ha hagyjuk. OTT, ahol oly módon bomlik fel rend, hogy tanárverést látunk a képernyőn, ott, a kisebbség törvénytelenége tobzódik a többség felett egy - állítólagos jogállamban. Olyan kisebbségé, amely a Kárpát-medencében az elmúlt 6 évszázad alatt nemhogy egy templomot vagy iskolát, de még egy önsegélyező alapítványt sem tudott létrehozni magának, legjobb szándékú vezetőinek erőfeszítésével sem. OTT, ahol egy Magyar Bálint nevű, magát a kultúra és oktatás miniszterének mondó ember kijelentheti, hogy nem a tudás az elsőrendűen fontos az iskolákban, hanem valamiféle reformanyag ilyen-olyan elsajátítása - ott a szellemi rókák garázdálkodnak a nemzet udvarán. OTT, ahol a kabarében téma lehet az úgynevezett buta paraszt nénikének öltözött férfiként - ott ország-idegenek uralják a televízió és rádió stúdióit. Akik e hazában nyilvánvalóan, nem érzik jól magukat Ezt a gyalázatot nem követhetnék el büntetés nélkül egyetlen európai országban sem. Hogy ugyanis ostoba közröhej tárgyává tegyék az ország egyik nemzetmegtartó erejét, a parasztságot. OTT, ahol a tovább tanuló gyerek miatt a családoktól elvesznek és nem adnak nekik, ott szellemi tolvajok járkálnak közöttünk és a társadalom legfontosabb sejtje a család ellen intéznek, előre megfontolt, sátáni támadást. OTT, ahol az emelkedő árak ellenére - lassan SEM tud szaporodni a családi könyvtár - csak és kizárólag a CD-k és DV D-k, - ott már a globalizmus ütött tanyát. És úgy lesz, miként a globalisták szeretnék: lassan elvész a Pál utcai fiúk, a Robinson, Fekete István Tüskevára, Vörösmarty, Petőfi, Kölcsey, Arany költészete, Jókai száz meg száz felejthetetlen hőse. Ott apránként le lehet majd tagadni Móricz Zsigmondot, s hogy egyáltalán élt GyóniGéza, Nagy László, Ilyés Gyula, Sütő András, Német László vagy Kányádi Sándor. OTT, ahol az orvost, a rendőrt, a papot az éppen uralkodó hatalom nem fizeti meg kellő megbecsülés mellett ott a nemzetet a tekintélynélküliség barbár útjára akarják lökni. És cselédsorba a 21. században. Wass Albert írja: "aki bántja a magyart, Téged is üt. Nemzedet jusát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédtetek egymást. Mert bármelyik magyar vesztesége - a Te veszteséged is." Mert, ha nem így tesszük, úgy némaságunkkal és bénaságunkkal hitelessé tesszük valamennyi galád mozdulatukat.

A Magyar Kultúra Napján, csodálatos nemzeti közbenjáró imádságunk születésének évfordulóján tehát szomorúsággal kell megállapítanunk, hogy: Magyarország bajban van! S legelsőül azért, mert 93 ezer négyzetkilométeres ország az egyetlen a világon, amely saját országával van körülveve. Magyarországot - viharos, ám gyönyörű történelmével, máig példát adó kultúrájával, évszázadok óta a mai napig csodált művészetével - a jövő magyar generációjának kell átadnunk. Mert Magyarországot, a mi Hazánkat, csupán megőrzésre kaptuk elődeinktől. Magyarországot tehát meg kell menteni! Kölcsey szavaival kérjük ezt, Himnuszunk utolsó versszakával: Szánd meg Isten a magyart, kit vészek hányának, Nyújts feléje védő kart tengerén kínjának, Balsors, akit régen tép, hozz rá víg esztendőt, Megbűnhődte már e nép A múltat s jövőndöt.

(a világhálón olvastuk)

KRÓNIKÁNK - HÍREK

2011. február 21-én **eltemettük** a pár nap híján 84 évet élt nt. özv. **Svingor Jenőné Elek Piroska** testvérünket **Vadnán**. Temetésén Radostyánból 10-en vettünk részt. Az elhunyt férje 1916-tól 1953-ig volt a radostyáni szent ekklézsia hű pásztora.

2011. február 2-án **eltemettük** özv. **Gera Lászlóné Tóth Klára** 67 évet élt testvérünket **Sajószentpéteren**.

2011. január 30-án az egyházközség közgyűlése ellenszavazat nélkül **presbiterré választotta Koós Piroskát**. Isten áldása legyen életén!

2011. január 23-i radostyáni és kondói **istentiszteleteken** vendégünk és előadónk volt **Szternai Tamás rendőrőrnagy**, a Sajószentpéteri Rendőrőrs parancsnoka és varbói presbiter atyánkfia, aki a mai közbiztonság helyzetéről tartott ismertetőt, arról, hogy hogyan legyünk éberek és hogyan vigyázhatunk legjobban magunkra és a környezetünkben élőkre, egymásra. A Szentírásból Lukács evangéliuma 12. rész 39. versét olvasta fel: *"Ezt pedig jegyezzétek meg, hogyha tudná a ház gazdája, mely órában jő el a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy az ő házába törjön."*

2011. január 18-án **Sajóbáonyban** voltunk Radostyánból és Kondórol **ökumenikus istentiszteleten** a római katolikus templomban az egyetemes imahét harmadik estéjén.

2010. december 25-26.: **karácsonyi legátusunk** volt **Farkas Tibor V. éves debreceni diák**, aki Radostyán-Kondó-Sajókápolnán hirdette az igét.

2010. december 24-én **a templomban gyermekek karácsonyi műsora volt**.

2010. december 23-án **kántáltunk**.

2010. december 21-én **adventi hangversenyen** voltunk a művelődési házban. Az **Animus Csengettyűzenekar** csodálatos műsorát élveztük.

2010. december 16-án **a parasznyai iskolások** szép karácsonyi előadással örvendeztették meg **a kondói művelődési házban** az érdeklődőket.

2010. november 9-én **hittanosainkkal** este **cirkuszban** voltunk Miskolcon, 13 radostyáni és kondói 3. és 4. osztályos hittanos gyerekekkel.

2010. november 7-án az **újbori hálaadás alkalmából** vettünk úrvacsorát, 14 fi, 23 nő, összesen 37 fő (kép a címdoldalon).

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Villámposta:

radostyan@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint
Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.

XIX. évfolyam 1. szám
(44. szám) 2011. február

**„ÉS MEGISMERITEK
AZ IGAZSÁGOT, ÉS AZ IGAZSÁG
SZABADOKKÁ TESZ TITTEKET!”**

(János evangéliuma 8:32.)